

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ

(Άπό το βιβλίο των «άναμνήσεων ένός θηλυκού ντετέκτιβ», της διδος ZANIN ΜΠΑΣΤΙΕΝ)

Διπόπειρες έκβιασμού διποτελούν μιά σπουδαίας πηγή ειδοθημάτων για τα ιδιωτικά άστυνομικά γραφεία. Δέν περνάει σχεδόν ήμέρα πού νά μή μάς έρθουν δυό-τρεις τούλαχιστον πελάται, οι διποτελούν μάς άναβετον νά τους προστατεύσωμες ἀπό έκβιαστας, οι διποτελούν έρουν ένα μωσικό τους και μή την δημιουργία έτι θά τό διποτελούν προσπαθώντας χρήματα.

Υπάρχουν τρεις κυρίως κατηγορίες θυμάτων των έκβιαστων: οι ζανδρες που διπεράσαν ένα νεανικό σφάλμα, ή γυναίκες που παντρεύτηκαν και είχαν πρό τού γάμου τους ένα μωσικό δεσμό, ή η νέες που έκαναν την άπρονοσία νά παρατραβήσουν ένα φέρτη τους μή κάποιον κομικό χορευτή ή κανένα άλλο παρόμοιο ύποκειμενο.

Γνώρισα μιά γυναίκα της άνωτέρας άστοκης τάξεως, ή διποτελούν, μέσα σε δύο μήνες, άναγκάστηκε νά καταβάλλει 2.500.000 δραχμές σε τρεις άρχεικενίστας, έξαιρετικά τολμηρούς.

Η κυρία αυτή, ή διποτελούν είχε παντρευτεί έναν άξιωματικό, έξιζονε εύτυχισμον κι' διό σύγχρονος της τή λάτρευε. Μιά μέρα, έναν οι δύο συζυγοι έλειπαν, μητήρας στο σπίτι τους κλεφτές. Δέν έπιπρα δύμας σύνταρα, γιατί δεν κατώρθωσαν νά διαρρήξουν το χρηματοκιβώτιο. Μά τή στιγμή που έτοιμαζόντουσαν νά φύγουν, ένα μικρό γυνακείο γραφείο τράθηξε την προσοχή τους. Το ζανδρούν και διρχισαν νά τό φάχνουν. Δεν θρήκαν ωστόσο σύνταρα, ένα χαρτονόμισμα, σύνταρα ένα κοσμηματικό. Βλαστημάντας, έτοιμαζόντουσαν νά τό ξανακλείσουν, διότι έξιφονε είδαν ένα μάτσο έπιστολές σ' ένα μικρό συρτάρι. Ήσαν μερικά έρωτικά γράμματα άπευθυνόμενα πρός τή σύζυγο τού άξιωματικού μήποτε πάρα πού νέο πού τόν είχε άγαπήσει πρό τού γάμου της.

Οι λωποδιάται έπιπραν τις ένοχοποιητικές έπιστολές και, φού τίς διάθεασαν, άποφάσισαν νά τίς έκμεταλευθερών. Και άρχισε τότε ένας τρομερός έκβιασμός: Ειδοποίησαν τη δυστυχισμένη γυναίκα διτή, έπειτε πά τούς καταβάλλει ένα μεγάλο χρηματικόν πιούν γιά νά τίς παραδώσουν τά γράμματα που πάλαιον έραστον της. Άλλοιως θά ειδοποιούσαν τό σύγχρονό της. Έκεινή, τρέμοντας, συνεννοήθηκε μή τούς έκβιαστας, τούς έδωσε τά χρήματα που τής ζητούσαν κι' αυτοί ήρθαν σόλα τά γράμματα. Ή δυστυχής κυρία γιά νά ίκανον πιούν τίς δέξιώσεις τους, άναγκάστηκε νά πουλήση δόλα τά κομιματά της, τά διποτελούν μέση μποιμήσεις γιά νά μήν προκαλέση τίς υπόψεις τού συζύγου της.

Άσφαλώς θά φαντάζεσθε διτή αυτά, ή σύζυγος τού άξιωματικού θρήκε τή σήμανσή της. Καθαδύο. Οι έκβιασται της παρέδωσαν, θέσια, δέλες τίς έπιστολές της, δόλλα είχαν κρατήσει φωτογραφικά των αντίτυπα. Κι' έπειτε από λίγες μέρες έστειλαν μάς ένα έπιστολή στην κυρία, διά της διποτελούν τής ζητούσαν ένα τεράστιο χρηματικό ποσόν, άπειλώντας την διτή, έν έναντια περιπτώσεως, θά έστελναν στό σύγχρονό της τίς φωτογραφίες τού έπιστολών τού έραστον της. Τότε ή φτωχή γυναίκα κατάλαβε διτή δέν θά έμπλεκε ποτέ δόλα τά χέριας τους και ήρθε και μᾶς δηγήθηκε τή θλιβερή τής Ιστορία.

Η έρευνα που έκαναν τότε μού έδωσε νά καταλάβω διτή ή γυναίκα τού άξιωματικού θρισκόταν στήν απόλυτη διάθεσι των πιο δρομερών καθαριμάτων.

Πώς τελείωσε αυτή ή ύπόθεσης: Μέ τι ψηπό τραγικότρόπο. Ήφωχη γυναίκα, μή πορώντας νά ίκανοποιηθεί, χρηματικών τούς έκβιαστας, πήγε κι' έπειτα στο πόδια τού συζύγου της και τού δηγήθηκε τά πάντα.

Έκεινος έμως δέν τήν λυπήθηκε και τίν έδιωξε, έπειτα δόλια μάς δραματική σκηνή. Τότε κι' αυτή, άπειλησμένη, μή έχοντας ποιά κανένα καταφύγιο, πήγε και πνήγηκε στό Σηκουάνα!... *

Μιά άλλη φορά, άναμίχθηκα σε μιά περιπέτεια που μοιάζει με,

τό περίφημο φίλμ: «Παρανομία». Στό φίλμ αυτό μιά γυναίκα πού τήν είχε σημαδεψει ο έραστης της μή πυρωμένο σίδερο, παντρεύεται κάποιον πλούσιο. Μά λίγο μετά τό γάμο της τήν ξαναθρίσκει ο παλιός έραστης της κι' άρχιζει νά τήν έκβιασή.

Ένα θράδιο, λοιπόν, τήν ώρα που έτοιμαζόμουν μή φυγώ από τό πρακτορείο μας, μή κάλεσε ο διευθυντής μας. Πήγα σάμεως στό γραφείο του και θρήκει κακοποίησε μιά νέα γυναίκα πού δώρα, ή διποτελούν εισιτηρίο σε μιά υποθύρωνα κι' άλλοιζε. Ο διευθυντής με κατέστησε άμεσως έντημερη τής υπόθεσεως, λέγοντάς μου.

«Υπόδεισις έκβιασμον...» Η κυρία έχει πεσει θύμα ένός συνεννοήθητον παλατιάθρων.

Μά δίστασε νά έξακολουθήση. Η κυρία κατάλαβε τήν έπιφυλα-κτελτάρια του και μού έξηγησε μόνη της:

«Διέπρασε ένα σφάλμα πρό τού γάμου μου μή κάποιον Μαρσεγάνιζο κακοποίο... Ήμουν τότε μιά δυστυχημένη κοπέλα και ζόμεσα στην πού μεγάλη φτώχεια και άθλιότητα... Μά στάθικα άργετερα το χερή, γιατί σε ήλικια δεκασχή χρονών, γνώρισα τόν άνδρα που θά γνωταν συζυγός μου, έναν πλούσιον Αγύλο έπιπρα, διόποτε με παντρεύτηκε άγνοωντας τή λάσπη τού παρελθόντος μου... Άλλοιζαν έμως! Ο τρομερός κακοποίος που μή άποπλάνησε και τού διποτελούν είχα χάσει τήν ίχνη χρονία τώρα μή ξαναθρίσκει έφαντικά μιά μέρα. Μού ζήτησε ένα ραντεβού, ή μαλλον τό απάτησε, άπειλώντας με πώς θά δεν πηγαίνα, θά τά φανέρωνε δόλα στό σύζυγό μου. Έτσι άγνακάσθηκε κανάπε. Μά, κατά τή διάρκεια τής συναντήσεως μας αύτης, διθλίος μού έξεικισε τά ρούχα και μή σημάδεψε στή ράχη με πυρωμένο σίδερο...» Κι' από τότε με κατοδιάκει μή λυσσα. Μόλις κάνω νά τού ξεφύγω, μού υπενθυμίζει τό δινεκτήριο στήμα που μή συνδέει μαζύ του. Κατώρθωσα νά τώρα νά κρύψω από τό συζυγό μου από τό σημάδι τής διτίας, μά αύριο...»

Αύτή ή ύπωθεσις κανονιστήκε εύτυχως φιλικά. Μ' αυτό έκανε πως τό πρακτορείο μας συνεννοήθηκε με τόν έκβιαστη και, δινοντάς του έναν γυναικικό χρηματικό ποσόν τόν έπεισε νά έξαφανστή. Συγχρόνων ένας ειδικός τεχνίτης κατώρθωσε μέσα σε λίγες μέρες νά σύνθησε από τήρη τό προδοτικό κεφί.

Πρό διλγών έτών πάλιν, ή κόρη ένός έξενου διπλωμάτου, άκαλουθηντάς τήν κακή συνήθεια που έχουν στήν έποχη, μας πολλές νέες τής άριστοκρατίας, έφερταρε μήναν κομψό χορευτή που τόν είχε συναπτησει σε μιά συγκέντρωσι. Κάποια μέρα μαζί στο τόν είχε στήνει έπιστολή στήν διποτελούν τού έδινε ραντεβού σε κάποιον κομικό χορό.

Διό χρόνια περάσαν κι' έπειτε, έγαγατη κυρίε, «Όπως συμφωνήσαμε, σάς υπενθυμίζω διτή ή κόρη του έπειτε στήν έπιστολή της έπεισε τήν φωτογραφία μιάς έπιστολής τής κόρης του που έγραφε τά έξιτης: «Αγάπητε, κυρίε,

«Όπως συμφωνήσαμε, σάς υπενθυμίζω διτή ή κόρη του έπειτε στήν έπιστολή της Ν...»

Μέ χιλιά φιλιά, ΓΚΙΖΕΛΑ ΝΤΕ Β...»

Φαντάζεσθε τήν όργη και τήν έκπληξη τού διπλωμάτου, μαλις τά διάσθεισ αυτά. «Ωστε ή κόρη του είχε σηματίσει αύτον τόν ψηπό της έπειτε στήν διπλωμάτη, τόν Ραούλ, δημος τόν έλεγαν;

«Ο διγνωστός έπισκεπτής τού έπειτε τότε:

«Έπειτε χαράσσει ένα σημάδι στήν καρδιά της, διεπιστέλλει την έπιστολή της στήν πάροντας στήν διπλωμάτη, τόν Ραούλ, δημος τόν έλεγαν; Έπειτε χαράσσει ένα σημάδι στήν καρδιά της, διεπιστέλλει την έπιστολή της στήν διπλωμάτη, τόν Ραούλ, δημος τόν έλεγαν;

«Έπειτε χαράσσει ένα σημάδι στήν καρδιά της, διεπιστέλλει την έπιστολή της στήν διπλωμάτη, τόν Ραούλ, δημος τόν έλεγαν;

«Έπειτε χαράσσει ένα σημάδι στήν καρδιά της, διεπιστέλλει την έπιστολή της στήν διπλωμάτη, τόν Ραούλ, δημος τόν έλεγαν;

Μόλις έκεινος έφυγε, κάλεσε τήν κόρη του και τής έξήγησε

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ**ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**

'Απόδειξις!

'Ο σύζυγος (Γυριζόντας από το κυνήγι). -Χτύπησα, γυναίκα, δυό λαγούς και τρεις πέρδικες.

'Η σύζυγος σε ε. -'Αδύνατον! Οταν φυγες δὲν είχες θάνατο σου όλτε 50 δραχμές!

* * *

'Ασφαλώς τήν θυμήθηκε.

'Η δε σε ποιον Φ αλτσού ποιού λοιπόν. -Είμαι περιεργή μάλιστας από τον θεούς μου που πέθανε στην Αμερική τον περσαμένο μήνα, με θυμήθηκε όταν έκανε την διαδήκη του. Συνήθισα πάντα το δρόμων μετά το θείουν να τού τραγουδάω.

'Ο Δικηγόρος. -Είμαι θεάθαιος διτες θυμήθηκε.. γιατί δὲν οᾶς κληροδότησε τίποτα!

* * *

Στό Δικαστήριο.

Πρόεδρος σε ποιον Φ αλτσού. -Εστασες τήν διμπέλλα σου στό κεφάλι του γείτονά σου;

Κατάγομαι σε ποιον Φ αλτσού. -Κύριε πρόεδρε,.. Τό δυσάρεστο από το συμβάν ήταν έντελως τυχαίο.

Πρόεδρος σε ποιον Φ αλτσού. -Αφορά τα αστά! Πώς ήταν δυνατόν να ήταν έντελως τυχαίο;

Κατάγομαι σε ποιον Φ αλτσού. -Σάς θεάθαι, κύριε Πρόεδρε. Δέν είχα καμιά πρόθεση νά.. πάσω τήν διμπέλλα μου!

* * *

Πάσιλι καλά!

Έπειτα από μέρα.. θυελλώδη προεκλογική συγκέντρωση, δύο πανηγύρια συγκριτισμούς έπι τῶν γεγονότων μ' έναν από τους κομματάρχας του.

-Έχω σχηματίσει τήν έντυπωσι, τού έτοντες δικαστήριος του, διότι έπειθημής στό άκραστηρίο σου. Στήν προηγουμένη συγκέντρωση τό κοινόν ήταν κάπως διδίφαρο και δέν πιστεύει πάντα λεγανεί σου. Τέρα δύμας φαίνεται. Κτις διπέτησες κάπως δημοτικήτης.

-Δημοτικότητα! τό διέκοψε ψηφογητευμένος δύ υποψήφιος. Είμαι αύτος μορρίδιας θρασμένα αύγα;

-Τό έρρω... Τό έρρω. Θυμήσου δύως διτες τις άλλες φορές σου πετάγαντας τούλα!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ**5.500.000 ΔΡ. ΓΙΑ ΤΙΣ... ΧΙΜΑΙΡΕΣ**

Πρό διλύγων ήμερον άπενανήθη τό θραύστο Νόμπελ τής Φυσιολογίας στό Γερμανό καθηγητήν Χάνς Σπέμαν, τού πανεπιστημίου τού Φρίμπουργκ, γιά τό έπιστημονικό του έργο.

'Επι τριάντα χρόνια τώρα, δ δρ Σπέμαν έχει άφιερώσει τή ζωή του στή μελέτη τῶν μικροσκοπικώτερων θργανισμῶν που υπάρχουν στόν κόσμο. Κατώρθωσε μάλιστα με τή μεταφύτευση διφόρων θργανισμῶν σε έμβρυον νά δημιουργήση νεαπλάσματα τά διποία οι έπιστημονες δονομάζουν «χιμάρας».

Τό «χιμάρρες» δύως αύτες έκαναντόν σαφό καθηγητή νά πάρη τό θραύστο Νόμπελ, δηλαδή 5.000.000 περίπου δραχμῶν.

τά πάντα. 'Εκείνη πολύ ταραγμένη, ζήτησε νά δη τή φωτογραφία τής έπιστολής της, τήν διποία διποκέπτης είχε άφησει στόν πατέρα της. Μόλις δύως τήν είδε, φώναξε:

-Πατέρα, η έπιστολή αύτή είναι πλαστή. Γιοτέ μου δέν έγραψα τέτοια πράγματα. Μόνο ή δρχή είναι δική μου. Τό «Σάς άγαπω. Χλιδια φιλιά» τό πρόθεσε κάποιος έπιτήδειος πλαστογράφος. Είναι μιά φριχτή μηχανορραφία!

Ο διπλωμάτης διέθεσε τότε τήν ύπόθεσοι σέ μάς. Πήγα, λοιπόν, στό γραφείο του και τήν έπομένην πού έσανταρασούσιστηκε διέκθισής με παρουσίας ώς γραμματέα του. Τού ζήτησε ουγχρών τό πρατόποτο τής έπιστολής, με τήν πρόφρασι διτες θά τού έδινε τά χρήματα. 'Εκείνος τού τό έδωσε και τότε είδαμε καθαρά διτες ή φράσεις: «Χλιδια φιλιά. Σάς άγαπω!» ήσαν πλαστογραφημένες.

'Άμεσως, τότε, δήλωσα τήν ταυτότητά μου και κατέσχεσα τήν έπιστολή, ένω διέκθισής ντροπιασμένος γιά τό πάθημά του σηκώθηκε κι' έφυγε.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μέ 4 δελτία τού «Μπουκέτου» και 8 δραχμάς διποκτάτε τά έξης άριστουργήματα:

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ” Τού ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ**“Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”**

Τού ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, ιερού

„Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ” Τού ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ**«ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» Τού ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ****“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ” Τού ΑΛΦΡΕΔΟΥΜΥΣΣ**

Στόν τόμον τής «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται και ή γεμάτη πάθοςέρωτική Ιστορία της ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ ή κατ οίτητηκοι «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ»

‘Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ! ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

-Επίσης με τά ίδια δελτία και δραχμάς 8 διποκτάτε και τήν «ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τού «Ονορέ Μπαλζάκ» και τήν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τού «Ιουλίου Βέρνη».

-Επίσης δρίσης κατ διανομή τού έβδομου βιβλίου τού «Μπουκέτου»—«Οικογενείας» τό διποίον περιέχει τά δύο άριστουργήματα

“ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ” ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)**“ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ” ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ**

Προσεχώς θά κυκλοφορήση τό 8ον έργον :

“ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ” ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)**ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!**

Πολλοί άναγνωστας μας ζητούν νά διποκτήσουν δηλη τή σειράς τῶν παλαιότερων έκδόσεων τού «Μπουκέτου» γιά νά μήν λείπει τίποτε από τήν βιβλιοθήκην των, καθώς και τήν σειράς τῶν έκδοσην των μέχρι τούδε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ», τά διποία είναι πλήρης 'Ελληνικής έκλεκτής συνεργασίας τῶν καλυτέρων 'Ελλήνων λογογράφων.

-Η Διεύθυνσης τού «Μπουκέτου» πρό τής δημαδικής αύτής αιτήσεως εύρεθησε και έπιθυμούσα νά εύχαριστηση τούς άνα γνώστας τού «Μπουκέτου» και τής «Οικογενείας» απέτασε είς δους προσκούζουν είς τά γραφεία μας, νά τά τέσσερα δελτία κατ λαμβάνουν τάς νεωτέρας έκδοσεις μας, νά παρέχη με πέντε μόνον δραχμάς διά τάς άθηνας και έξι δραχμάς διά τάς έξης βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ Τού Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ**Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ Τής ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ****Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ Τού ΕΡ. ΜΥΡΖΕ****Η ΣΩΝΙΑ Τής ΓΚΡΕΒΙΑ****ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ Τού ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ**

(δύο τόμοι έκαστος δρ. 5 διά τάς άθηνας

κατ διά τάς έπαρχιας)

Κατ τά δικτώ περίφημα

Η ΜΗΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

πού τιμώνται δρ. 25, πρός 5 δραχ. έκαστον διά τάς άθηνας και διά διά τάς έπαρχιας έλευθερώς ταχυδρομικών τελών.

Διά τό έξαντερικόν επί πλέον τά ταχυδρομικά έξοδα.

Ελκινοιούμενα δύως οι άναγνωστας μας διτες τά βιβλία από πρέπει νά τά ζητήσουν απ' εύθετίς από τά γραφεία μας καθηδρίσσεις δέν διαλάσσει είς τά κατά τέπων Πρακτορεία